



MINISTERSTVO VNITRA ČR

Odbor azylové a migrační politiky
Poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7

Č.j.: OAM-43576-11/DP-2020

Praha, 05.01.2022
Počet listů: 7

Žadatelka

Paní **SHAKHMATOVA Tatiana**
nar. **02.09.1981**
státní příslušnost: **Ruská federace**
bytem: **Skryganova 4a-313, 220073 Minsk, Běloruská republika**

ROZHODNUTÍ

Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky jako správní orgán příslušný podle ustanovení § 165 písm. j) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 01.08.2021 (dále jen „zák. č. 326/1999 Sb.“), rozhodl o žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území, kterou dne 01.12.2020 podala paní **SHAKHMATOVA Tatiana**, nar. **02.09.1981**, st. příslušnost **Ruská federace**, (dále jen jako „účastnice řízení“), takto:

ž a d o s t s e z a m í t á

a povolení k dlouhodobému pobytu dle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., se n e v y d á , n e b o ť s e p ř e s v y h o d n o c e n í p ř e d l o ŝ e n ý c h d o k l a d ů n e p o d a ř i l o t y t o o v ě ř i t .

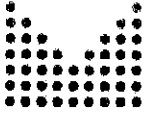
Odůvodnění:

Dne 01.12.2020 podala účastnice řízení u Velvyslanectví České republiky v Minsku žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území dle § 42a zák. č. 326/1999 Sb. Správní orgán pro účely řízení zkoumal, zda účastnice řízení splňuje podmínky, které zákon stanoví pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za uvedeným účelem.

Dle § 42b odst. 1 písm. a) ve spojení s § 31 odst. 1 písm. d) zák. č. 326/1999 Sb. je cizinec povinen k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny předložit doklad o zajištění ubytování na území po dobu pobytu na území.

Jako doklad o zajištění ubytování předložila účastnice řízení k žádosti Potvrzení o zajištění ubytování na adrese Severní 93, Zdiby-Veltěž, 250 66 Praha-Východ. Potvrzení vydal dne 11.11.2020 majitel objektu, společnost Julevit s.r.o., zastoupená jednatelekou paní Lidiya Chekanova, která svým podpisem potvrdila, že poskytne účastnici řízení ubytování na dané adrese v období od 15.01.2021 do 15.07.2021.

Na základě doložených podkladů bylo zjištěno, že účastnice řízení žádá o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny, kdy nositelem oprávnění ke sloučení je, dle doložených dokladů, manžel účastnice řízení pan LIPATNIKOV Dmitry, nar. 30.08.1979, st. přísl. Ruská federace, který



v domovském státě, ale lůžka jsou pro ně obsazena s tím, že po návratu do České republiky budou v zařízení bydlet. Současně bylo kontrolou ubytovací knihy zjištěno, že ubytovatelka nenahlásila ukončení ubytování některých cizinců. Dále byl s ubytovatelkou sepsán záznam, ve kterém uvedla, že **vydávala potvrzení o zajištění ubytování cizincům na dané adrese, aniž by respektovala počet lůžek, která má k dispozici. Domnívala se, že se jedná o pouhé rezervace, které je oprávněna vydávat komukoliv a v jakémkoliv počtu. Při dotazu, zda je schopna všem cizincům, kterým potvrzení za poslední dobu vydala, po příjezdu na území ubytování zajistit, sdělila, že nikoli.** Také ubytovatelka uvedla, že údaje cizinců, kterým potvrzuje zajištění ubytování, získává přes zprostředkované společnosti.

S ohledem na zásadu materiální pravdy zakotvenou v ust. § 3 správního řádu správní orgán dne 06.04.2021 vydal usnesení, kterým uložil spol. Julevit s.r.o., aby předložila originál ubytovací knihy se záznamy vedenými od 01.09.2020 a současně předvolal jednatelku společnosti k podání svědecké výpovědi dne 22.04.2021.

Z ubytovací knihy a ze sdělení ubytovatelky paní Chekanové vyplynulo, že dne 22.04.2021 bylo na předmětné adrese ubytováno 36 cizinců, přičemž dva cizinci již dle sdělení ubytovatelky ubytování opustili, aniž by o této skutečnosti učinila záznam do ubytovací knihy. Dále 11 z těchto cizinců bylo dočasně mimo území České republiky, nicméně ubytování mají zajištěno a po svém návratu na území mohli pokračovat v ubytování v daném zařízení. Z výše uvedeného vyplývá, že daný objekt měl k dispozici pouze 6 volných míst k ubytování.

Do protokolu sepsaném o její výpovědi dne 22.04.2021 paní Chekanova nejprve uvedla, že kapacita ubytovacího zařízení je: „45 míst, 12 bytových jednotek se sociálním zařízením, 1+kk“. Poté, co byla konfrontována se záznamem o pobytové kontrole PČR, opravila výpověď: „**Ne mám 40 míst a aktuálně mám volných 5 míst, v případě dítěte se může přidat postel**“. Dále k ubytování uvedla, že pokoje jsou vybavené sociálním zařízením a kuchyňkou, pro děti postýlkami, a že k ubytování má hezkou zahradu, kde si mohou děti hrát. Vzápětí byla správním orgánem konfrontována fotografiemi ubytování, které byly pořízeny během pobytové kontroly a ze kterých je zřejmé, že daný objekt není zařízen ani vybaven pro pobyt s dětmi, kdy ve vnitřních prostorách objektu se nachází značný nepořádek a odložený stavební materiál. Současně na zahradě před objektem se nachází odkládiště starého nábytku a dalšího vybavení. Dále k tomu ubytovatelka uvedla, že na dané adrese nikdy žádné malé dítě, příp. miminko nebydlelo. Na otázku: „**Kolik jakých pokojů máte?**“, ubytovatelka odpověděla: „5 pokojů po dvou místech, dva po třech lidech, dva pokoje maximálně po pěti lidech, 4 pokoje po čtyřech“. Na otázku: „**Jaké pokoje a místa jsou aktuálně volná?**“, ubytovatelka uvedla: „14 míst“. Z výpovědi je tak zřejmé, že ubytovatelka nedokáže konkrétně sdělit, jaká je ubytovací kapacita daného zařízení, včetně množství pokojů sloužících k ubytování, ani kolik je aktuálně volných míst. Dále byl ubytovatelce předložen aktuální seznam 92 žadatelů, kteří do svých žádostí o udělení pobytových oprávnění předložili doklad o zajištění ubytování do předmětného zařízení, přičemž tato pobytová oprávnění, nebyla dosud vydána. Na otázku: „**Kde tyto cizince po příjezdu na území ČR ubytujete?**“, odpověděla: „**Kdo přijede, ten přijede, nepřijedou v jeden den, přijedou během roku. Ubytovat měsíčně 10 lidí není tak velké číslo**“. Na další navazující otázku: „**A co když přijedou všichni najednou?**“, odvětila: „**Nepřijedou to vím**.“

Protokol o svědecké výpovědi paní Chekanové byl pořízen v souladu s ust. § 18 a ust. § 55 správního řádu, k jehož provedení byla svědkyně řádně předvolána. Podobně šetření na místě policie prováděla v rámci svého oprávnění (ust. § 164 odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb.) a na základě žádosti správního orgánu podané v souladu s jeho oprávněním uvedeným v ust. § 165a odst. 1 písm. c) zák. č. 326/1999 Sb. Z těchto podkladů lze tedy vycházet i v řízení o žádosti účastnice řízení.

Dle § 50 odst. 1 správního řádu mohou být podkladem pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.



předložen, byť formálně správný doklad o zajištění ubytování na území, ale tento doklad musí prokazovat, že účastnice řízení má skutečně a reálně na území ubytování zajištěno.

Pro splnění podmínek udělení určitého pobytového oprávnění nestačí pouze formální prokázání příslušného potvrzení. Jak plyne z ustálené judikatury (rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 9 Azs 298/2019-17 ze dne 15.01.2020), je nutné, aby cizinec měl faktickou možnost v dané nemovitosti uspokojovat své ubytovací potřeby. Cizinec sice není povinen se na adrese trvale nebo pravidelně zdržovat, to však nevylučuje nutnost prokázání faktické možnosti využívání takových ubytovacích prostor. Účelem a smyslem plynoucím z právní úpravy a judikatury k projednávané problematice je omezit situace, kdy se na deklarované adrese nemohou reálně osoby ubytovat, případně by na adresách bylo uváděno neúměrně vysoké číslo ubytovaných. Účastnice řízení předložením dokladu o zajištěném ubytování na území ČR deklarovala, že má v úmyslu na dané adrese bydlet. Správní orgán však zjistil, že počet cizinců (70) s tímto úmyslem několikanásobně přesahuje volnou ubytovací kapacitu daného zařízení. Současně se jedná o žadatele, kteří dosud na území nepřicestovali, a je nezbytné, aby měli bezprostředně po svém příjezdu ubytování zajištěno, byť se mohou následně rozhodnout, až se seznámí s podmínkami a možnostmi ubytování na území ČR, že se přestěhují do jiného ubytování.

Správní orgán si je vědom toho, že existuje opravdu minimální pravděpodobnost, že některý z těchto 70 cizinců, kteří uvedli správnímu orgánu, že mají zajištěno ubytování na adrese Severní 93, Zdiby-Veltěž, 250 66 Praha-Východ, po příjezdu na území České republiky bude mít faktickou možnost využívat tamních ubytovacích prostor, což závisí především na aktuální volné ubytovací kapacitě. V rámci šetření v období ledna až dubna se volná ubytovací kapacita pohybovala v rozmezí 2-6 volných míst k ubytování. Nicméně s tímto se správní orgán nemůže spokojit, neboť požadavkem pro vydání pobytového oprávnění je povinnost mít zajištěné ubytování, které reálně v takovém počtu zajištěné být nemůže a ubytovatelka s jeho zajištěním ani nepočítá. Navíc nelze vyloučit ani variantu, že ubytovatelka ubytuje v objektu ještě další osoby, které zaplní volná ubytovací místa, neboť sama ubytovatelka vypověděla: „Kdo přijede, ten přijede, nepřijedou v jeden den, přijedou během roku.“

Jak bylo uvedeno výše, o pobytové oprávnění na území ČR požádala celá rodina, která uvedla, že bude sdílet společnou domácnost na předmetné adrese. Ze seznamu 70 žadatelů vyplývá, že se jedná o celkem 20 rodin v počtu 2-4 rodinných příslušníků. Vzhledem k ubytovacím možnostem ubytovacího zařízení, lze však s úspěchem pochybovat, že zde budou naplňovat své ubytovací potřeby. Sdílení pokoje rodiny s dalšími ubytovanými je vysoce nepravděpodobné. Ve své výpovědi dne 22.04.2021 ubytovatelka uvedla, že aktuálně má volné pouze 2 pokoje pro rodiny s kapacitou 4 a 3 lůžka.

Z formulace § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb. vyplývá, že dlouhodobé vízum nebo povolení k dlouhodobému pobytu nelze udělit v případě, že se správnímu orgánu nepodaří ověřit informace (údaje) uvedené v žádosti. Údajem uvedeným v žádosti není přítom jen údaj uvedený v samotném tiskopise žádosti, ale součástí žádosti jsou i její náležitosti. Tedy údajem uvedeným v žádosti i údaj uvedený v náležitosti žádosti.

V této souvislosti lze poukázat, na to, že správní orgán při rozhodování o udělení pobytového oprávnění musí v některých případech vycházet jen z předpokladů a pravděpodobných scénářů, neboť je fakticky nemožné dopředu zjistit, zda záměr či tvrzení cizince deklarovaný v žádosti jím bude naplněn nebo ne. S tímto zjevně počítal zákonodárce při formulaci důvodů pro neudělení dlouhodobého víza v § 56 zák. č. 326/1999 Sb., když užil termínu: „nepodařilo se ověřit“. Tedy k naplnění některých důvodů pro neudělení víza uvedených v § 56 zák. č. 326/1999 Sb. dostačuje určitý důvodný předpoklad nikoliv naprostá jistota.

Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku č.j. 9 Azs 438/2017-25 ze dne 05.04.2018 konstatoval ve vztahu k aplikaci § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., že: „Nepodařilo-li se ověřit údaje uvedené v žádosti, jde o situaci, kdy nelze přijmout závěr ani o pravdivosti tvrzení účastníka, ani o tom, že je nepravdivé (stav non liquet).“



Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem má správní orgán za to, že je naplněn důvod pro nevydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem společného soužití rodiny na území podle § 46 odst. 3 ve spojení s § 56 odst. 1 písm. a) zák. č. 326/1999 Sb., a proto rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání ke Komisi pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, a to dle ustanovení § 81 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 170b odst. 1 zák. č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, v platném znění. Podle ustanovení § 86 odst. 1 správního řádu se odvolání podává u odboru azylové a migrační politiky Ministerstva vnitra České republiky, a to dle ustanovení § 83 odst. 1 správního řádu ve lhůtě do 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.

Mgr. Martin Bartoň
vedoucí oddělení imigrace

